

Sygn. VUa 11/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim,

Wydział V w składzie:

Przewodniczący: SSO Magdalena Marczyńska

Sędziowie: SSO Mariola Mastalerz (spr.), SSO Agnieszka Leżańska

Protokolant: Cezary Jarocki

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2013 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z wniosku H. M. (1)

przeciwko Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w Ł.

o zasiłek chorobowy

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w Ł.

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 23 stycznia 2013r. sygn. IVU 267/12

zmienia zaskarżony wyrok i oddala odwołanie.

Sygn. akt V Ua 11/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 października 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział (...) w Ł. odmówił H. M. (1) prawa do zasiłków chorobowych za okresy : 6.VIII.-11.IX.12r. i 12.IX.- 25.IX.12r. W uzasadnieniu decyzji wskazał, że wnioskodawczyni przebywała na zasiłku chorobowym i świadczeniu rehabilitacyjnym do 4.VIII.12r. Następnie od 6.VIII.12r. ponownie stała się niezdolna do pracy. Jednak w ocenie ZUS przyczyny niezdolności do pracy w okresie do 4.VIII.12r. i od 6.VIII.12r. były tożsame, a więc okresy zasiłkowe należy zliczać zgodnie z art. 9 ustawy zasiłkowej. Ponadto lekarz orzecznik ZUS po analizie dokumentacji lekarskiej i badaniu w dniu 11.IX.12r, orzekł, że niezdolność do pracy ustała z dniem 11.IX.12r. Dlatego wnioskodawczyni nie ma prawa do zasiłku chorobowego za wymienione okresy.

Od decyzji tej odwołała się H. M. (1) podnosząc, że zwolnienia lekarskie były spowodowane 2 różnymi chorobami.

ZUS nie uznał odwołania i wniósł o jego oddalenie.

Wyrokiem z dnia 23 stycznia 2013 roku Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał wnioskodawczyni H. M. (1) prawo do zasiłku chorobowego za okres od 6 sierpnia 2012 roku do 11 września 2012 roku i od 12 września 2012 roku do 25 września 2012 roku.

Sąd Rejonowy ustalił, że H. M. przebywała na zwolnieniach lekarskich w 2011r. i z dniem 10 sierpnia 2011 roku upłynął okres 182 dni, po którym przebywała na świadczeniu rehabilitacyjnym do 4 sierpnia 2012 roku.

Od dnia 6 sierpnia 2012 roku wnioskodawczyni ponownie stała się niezdolna do pracy, zwolnienia miała wystawione na okresy do 25 września 2012 roku

H. M. z powodu choroby zwyrodnieniowej stawu biodrowego prawego przebywała na zwolnieniu lekarskim do dnia 10 sierpnia 2011 roku, a następnie na świadczeniu rehabilitacyjnym do 4 sierpnia 2012 roku. W miesiącu kwietniu 2011r. wykonano alloplastykę stawu biodrowego bezcementową. Wykonane w dniu 22 marca 2012 roku, badania TK kręgosłupa szyjnego wykazało niewielkie zwężenie lewego otworu m-k na poziomie C2/C3 na tle zmian zwyrodnieniowych, dużą tylną centralną pjm na poziomie C3/C4 ze zwężeniem kanału kręgowego w ok.50% oraz znaczne zmiany zwyrodnieniowe powodujące krytyczne obustronne zwężenie otworów m-k Na poziomie C5/C6 krytyczne zwężenie prawego otworu m-k i niewielkie zwężenie kanału kręgowego od strony prawej. Również na poziomie C6/C7 niewielkie zmiany zwyrodnieniowe na kręwdziach trzonów z niewielkim zwężeniem lewego otworu m-k.

Wnioskodawczyni cierpi na następujące choroby : zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego z objawowym zespołem bólowo-dysfunkcyjnym oraz chorobę zwyrodnieniową stawu biodrowego lewego —stan po alloplastyce w kwietniu 2011 roku.

Niezdolność do pracy w okresie do 4 sierpnia 2012 roku w okresie od 6 sierpnia 2012r. były spowodowane różnymi chorobami. Pierwszy okres niezdolności do pracy był spowodowany chorobą zwyrodnieniową stawu biodrowego i zastosowanym leczeniem, w tym zabiegiem operacyjnym. Rehabilitacja miała przywrócić właściwe funkcjonowanie tego operowanego stawu. Druga niezdolność do pracy jest spowodowana chorobą zwyrodnieniową kręgosłupa.

Opinia biegłej neurolog w ocenie Sądu Rejonowego była prawidłowa. Jak wskazał Sąd rejonowy w sprawie poza sporem pozostawało że H. M. w kwietniu 2011 roku przebyła operację stawu biodrowego i z tego powodu przebywała na zwolnieniach lekarskich i świadczeniu rehabilitacyjnym. Z tego powodu korzystała z rehabilitacji w ramach prewencji rentowej w okresie od 10 października 2011 roku do 2 listopada 2011 roku. Za niesporne Sąd Rejonowy uznał, że w okresie pobierania świadczenia rehabilitacyjnego zgłosiła się do lekarza neurologa i badania wykazały zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa szyjnego. Sąd rejonowy nie zgodził się jednak z tezą organu rentowego, że po badaniach przez neurologa to właśnie z przyczyn tych schorzeń wnioskodawczyni była niezdolna do pracy.

H. M. w okresie do 4.VIII.12r. korzystała ze świadczenia rehabilitacyjnego przyznanego jej w związku ze schorzeniem stawu biodrowego i zastosowanym w trakcie leczenia zabiegiem operacyjnym. To była podstawowa przyczyna jej niezdolności do pracy i właśnie zastosowane leczenie wymuszało długotrwały okres rehabilitacji celem przywrócenia pełnej wydolności ruchowej w zoperowanym stawie biodrowym.

Choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa była chorobą współistniejącą, jednak w okresie wcześniejszym H. M. z zasady leczyła się z powodu zwyrodnienia stawu biodrowego, ale nie z powodu zmian zwyrodnieniowo-dyskopatycznych kręgosłupa, wobec powyższego Sąd Rejonowy nie przyjął, że wystąpienie jakichkolwiek objawów innej choroby w okresie leczenia choroby podstawowej skutkować ma uznaniem, że wszystkie choroby były równoważnymi przyczynami niezdolności do pracy i ma w związku z tym do nich zastosowanie art. 9 ustawy zasiłkowej. Wnioskodawczyni była badana przez organy ZUS celem ustalenia jej prawa do świadczenia rehabilitacyjnego i uznawano, że to schorzenie stawu biodrowego daje podstawę do przyznania jej tego świadczenia, i to w celu odzyskania pełnej zdolności do pracy po za stosowanym leczeniu, w tym zabiegu operacyjnym.

Z tych względów Sąd Rejonowy nie uznał zastrzeżeń ZUS do opinii biegłego neurologa za zasadne, mogące podważyć merytoryczną wartość tej opinii.

A wobec powyższego Sąd pierwszej instancji przyjął, że od dnia 6 sierpnia 2012 r. H. M. była niezdolna do pracy, a przyczyną niezdolności do pracy była inna choroba od tej, która była przyczyną jej niezdolności do pracy do dnia 4 sierpnia 2012 roku. Art. 9 ustawy zasiłkowej nie mógł więc mieć w sprawie zastosowania.

Sąd Rejonowy nie uznał również za zasadne stanowisko ZUS dotyczące zasiłku chorobowego za okres od 12.IX.12r. do 25.IX.12r. ZUS przyjął, że po badaniu kontrolnym i wobec orzeczenia lekarza orzecznika wnioskodawczynie odzyskała zdolności do pracy z dniem 12.IX.12r. (art. 59 ustawy zasiłkowej). W ocenie Sądu to stanowisko było nieprawidłowe, bowiem z historii choroby wnioskodawczynie wynika, że w listopadzie 2012r. trafiła ona do szpitala z uwagi na zespół bólowy kręgosłupa i ręk kulszową prawostronną. Biegła w swej opinii stwierdziła w badaniu wnioskodawczynie ograniczenie bólowe ruchów kręgosłupa szyjnego. Dla Sądu rejonowego powyższe okoliczności wskazują na ciągłe istnienie zespołu bólowego u wnioskodawczynie, również po dacie 11. IX. 12r. A badania kontrolne organ rentowy przeprowadził stosując kilka dostępnych prawnie środków dla ustalenia stanu zdrowia, przy czym nie jest właściwym wykonywanie badań kontrolnych w sytuacji, gdy organ kwestionuje otworzenie nowego okresu zasiłkowego.

Z tych względów Sąd Rejonowy uznał, że decyzja ZUS nie jest prawidłowa i przyznał H. M. prawo do zasiłków chorobowych za okresy od 6 sierpnia 2012 roku do 11 września 2012 roku i od 12 września 2012 roku do 25 września 2012r roku

Powyższy wyrok zaskarżył w całości apelacją organ rentowy zarzucając naruszenie przepisów prawa materialnego, a w szczególności art. 8, art. 9, art. 18 ust 1 i 2, art. 59 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie oraz naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy to jest:

art. 233 §1 1 kodeksu postępowania cywilnego poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i bezzasadne przyjęcie, że opinia biegłego neurologa stanowi miarodajne i wyczerpujące źródło wiadomości specjalnych niezbędnych do prawidłowego rozpoznania sprawy I nie wyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

Wskazując na powyższe wnosił o zmianę wyroku w całości i oddalenie odwołania a nadto o uzupełnienie materiału dowodowego i dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego lekarza neurologa na okoliczność czy niezdolność do pracy odwołującej się w okresie do dnia 4 sierpnia 2012 roku i w okresie od 6 sierpnia 2012 roku była spowodowana tą samą przyczyną.

Na rozprawie w dniu 17 września 2013 roku wnioskodawczynie wносиła o oddalenie apelacji organu rentowego.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych dodatkowo ustalił:

Wnioskodawczynie H. M. (1) od dnia 5 sierpnia 2012 z powodu choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa szyjnego była niezdolna do pracy.

(dowód : opinia uzupełniająca biegłej neurolog A. P. (1) k. 50)

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył co następuje:

Złożoną apelację należy uznać za zasadną, skutkującą zmianą zaskarżonego wyroku i oddaleniem odwołania.

Zgodzić się należy z stanowiskiem organu rentowego, iż zaskarżony wyrok zapadł z naruszeniem prawa materialnego, w szczególności z naruszeniem art. 8 i 9 ustawy z 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego zgłoszonego w razie choroby i macierzyństwa t.j. Dz.U z 2005 r. Nr 31, poz. 267 ze zm.).

Zgodnie z art. 8 powołanej ustawy zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182

dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni.

Art. 9 ust.1 powołanej ustawy stanowi natomiast, iż do okresu, o którym mowa w art. 8, zwanego dalej "okresem zasiłkowym", wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2. Do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni. (ust.2).

Z powyższych regulacji wynika , iż do okresu zasiłkowego wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy bez względu na rodzaj choroby będącej ich podstawą oraz okresy zrównane z okresami niezdolności do pracy. Reguła powyższa ma jednak zastosowanie tylko w przypadkach, gdy pomiędzy poszczególnymi okresami niezdolności do pracy nie ma ani jednego dnia przerwy, w którym ubezpieczony był zdolny do pracy, gdyż wtedy inna choroba powoduje rozpoczęcie nowego okresu zasiłkowego. W przypadku występowania przerw pomiędzy poszczególnymi okresami niezdolności do pracy do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowane tylko tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z 2.9.2009 r. (II UZP 7/09, OSNP 2010, Nr 7-8, poz. 93) ustanie "poprzedniej niezdolności do pracy" oznacza ustanie niezdolności do pracy, w znaczeniu medycznym. W uzasadnieniu powyższej uchwały Sąd Najwyższy zwrócił uwagę, że w komentowanym przepisie ustawodawca odróżnia "okres zasiłkowy" i "okres niezdolności do pracy", a zgodnie z obowiązującymi zasadami wykładni w każdym przypadku pierwszeństwo ma wykładnia językowa. Podkreślił, że w razie każdej niezdolności do pracy powstaje prawo do nowego okresu zasiłkowego, którego długość określa art. 9 ust. 2 ustawy. Sąd Najwyższy stwierdził, że o tym, czy będzie to pierwszy dzień okresu zasiłkowego, czy kolejny decyduje rodzaj choroby, a w razie tej samej choroby długość przerwy między obiema niezdolnościami.

W niniejszej sprawie, Sąd Rejonowy w oparciu o opinię biegłej specjalisty z zakresu neurologii A. P. ustalił, iż wnioskodawczyni H. M. (1) w okresie do dnia 4 sierpnia 2012 roku była niezdolna do pracy z powodu choroby zwyrodnieniowej stawu biodrowego i zastosowanym leczeniem, w tym zabiegiem operacyjnym, natomiast stwierdzona niezdolność do pracy w okresie od 6 sierpnia 2012 roku spowodowana była chorobą zwyrodnieniową kręgosłupa. W analizowanych okresach niezdolność wnioskodawczyni do pracy spowodowana była zatem różnymi chorobami. Stanowisko to potwierdziła biegła neurolog A. P. w opinii uzupełniającej wydanej w toku postępowania apelacyjnego. W ocenie Sądu Okręgowego brak jest podstaw by kwestionować tak jednoznaczne wnioski biegłej. Z opinii uzupełniającej wynika, iż biegła wypowiadając się w tej kwestii uwzględniła podnoszony w apelacji fakt, iż wnioskodawczyni w okresie pobierania zasiłku rehabilitacyjnego wynikającego z niezdolności do pracy spowodowanej chorobą stawu biodrowego , od marca 2012 roku do dnia 6 sierpnia 2012 roku leczyła się także u neurologa z powodu choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa szyjnego (odnotowano kilka wizyt u neurologa).

Kierując się opinią w/w biegłej, Sąd nie podzielił stanowiska ZUS, iż w omawianych okresach niezdolność wnioskodawczyni H. M. (1) spowodowana był tą sama chorobą. Nie ta jednak okoliczność miała przesądzający wpływ na zasadność złożonego odwołania. Istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, w świetle przytoczonych wyżej przepisów ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego zgłoszonego w razie choroby i macierzyństwa, miało natomiast ustalenie czy po dniu 4 sierpnia 2012 roku wnioskodawczyni odzyskała zdolność do pracy i ponownie od dnia 6 sierpnia 2012 stała się niezdolna do pracy. W oparciu o opinię biegłej neurolog A. P. Sąd Okręgowy ustalił, iż wnioskodawczyni po dniu 4 sierpnia 2012 roku, a konkretnie w dniu 5 sierpnia 2012 roku, nie odzyskała zdolności do pracy, przy czym niezdolność do pracy spowodowana była chorobą zwyrodnieniową kręgosłupa szyjnego. Biegła wskazała, iż wnioskodawczyni leczyła się na to schorzenie od marca 2012 roku, nie wystawiano jej zwolnień lekarskich, gdyż i tak przebywała na świadczeniu rehabilitacyjnym z powodu innej choroby. Zdaniem biegłej mało prawdopodobnym jest aby wnioskodawczyni na jeden dzień odzyskała zdolność do pracy a następnie ponownie zachorowała na kręgosłup szyjny.

W ocenie Sądu Okręgowego należy w pełni zgodzić się z opinią biegłego, która została logicznie i przekonywująco uzasadniona.

Powyższe rozważania prowadzą do wniosku, iż w przypadku wnioskodawczynie H. M. (1), po wyczerpaniu w dniu 10 sierpnia 2011 r. okresu 182 dni zasiłku chorobowego a następnie po okresie pobierania świadczenia rehabilitacyjnego do dnia 4 sierpnia 2012 roku, wnioskodawczynie nie odzyskała zdolności do pracy. Innymi słowy nie nastąpił ani jeden dzień przerwy w niezdolności do pracy, który stosownie do art. 9 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, otworzyłby nowy okres zasiłkowy. Tym samym wnioskodawczynie nie nabyła prawa do dalszego pobierania świadczenia chorobowego po dniu 4 sierpnia 2012 roku.

Z tych względów Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych działając na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił odwołanie.